

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/32/EF

af 5. april 2006

om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har behov for bedre energieffektivitet i slutanvendelserne, styret efterspørgsel efter energi og fremme af produktionen af vedvarende energi, eftersom mulighederne for på anden vis at påvirke forholdene i energiforsyning og -distribution, enten ved kapacitetsudvidelse eller ved forbedring af transmission og distribution, er ret begrænsede på kort til mellemlang sigt. Dette direktiv bidrager således til en forbedret forsyningsikkerhed.
- (2) Bedre energieffektivitet i slutanvendelserne vil også bidrage til at nedbringe forbruget af primærenergi, til at mindske emissionerne af CO₂ og andre drivhusgasser og dermed til at forebygge farlige klimaændringer. Disse emissioner stiger fortsat og gør det sværere og sværere at

opfylde Kyoto-forpligtelserne. Hele 78 % af drivhusgasemissionerne i EU skyldes menneskelig aktivitet i energisektoren. I det sjette miljøhandlingsprogram, som fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF ⁽⁴⁾, regnes der med, at der må skæres yderligere ned for at nå det langsigtede mål i FN's rammekonvention om klimaændringer, der er at stabilisere drivhusgaskoncentrationen i atmosfæren på et niveau, der hindrer farlige menneskeskabte forstyrrelser af klimasystemet. Der er på denne baggrund behov for konkrete politikker og foranstaltninger.

- (3) Bedre energieffektivitet i slutanvendelserne vil gøre det muligt at udnytte potentielle omkostningseffektive energibesparelser økonomisk effektivt. Energieffektivitetsforbedrende foranstaltninger vil kunne give sådanne besparelser og dermed hjælpe Fællesskabet til at mindske sin afhængighed af importeret energi. Desuden vil overgangen til mere energieffektive teknologier kunne fremme Fællesskabets innovationskapacitet og konkurrenceevne, som det fremhæves i Lissabon-strategien.
- (4) I Kommissionens meddelelse om gennemførelsen af første fase af det europæiske klimaændringsprogram anførtes som en af de vigtigste klimapolitiske foranstaltninger på fællesskabsplan et direktiv om styring af energieforsørgslen.
- (5) Dette direktiv er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽⁵⁾ og med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas ⁽⁶⁾, der giver mulighed for at benytte energieffektivisering og efterspørgselsstyring som alternativer til nye forsyninger og for at stille krav om miljøbeskyttelse, således at medlemsstaternes myndigheder bl.a. kan vælge mellem at udbyde ny kapacitet eller træffe foranstaltninger for energieffektivisering og efterspørgselsstyring, herunder »hvide attester«.

⁽¹⁾ EUT C 120 af 20.5.2005, s. 115.⁽²⁾ EUT C 318 af 22.12.2004, s. 19.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.6.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 23.9.2005 (EUT C 275 E af 8.11.2005, s. 19) og Europa-Parlamentets holdning af 13.12.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 14.3.2006.⁽⁴⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37. Ændret ved Rådets direktiv 2004/85/EF (EUT L 236 af 7.7.2004, s. 10).⁽⁶⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 57.

- (6) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af artikel 3 i direktiv 2003/54/EF, hvorefter medlemsstaterne sikrer, at alle privatkunder og, når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt, små virksomheder omfattes af forsyningspligt, dvs. har ret til at få leveret elektricitet af en bestemt kvalitet til rimelige, let og klart sammenlignelige og gennemsnitlige priser på deres område.
- (7) Formålet med dette direktiv er derfor ikke kun at fremme udbuddet af energitjenester yderligere, men også at øge incitamenterne på efterspørgselssiden. I hver medlemsstat bør den offentlige sektor derfor gå foran med et godt eksempel, hvad angår investeringer, vedligeholdelse og andre udgifter til energiforbrugende udstyr, energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. Den offentlige sektor bør derfor tilskyndes til at integrere energieffektiviseringshensyn i dets investeringer, afskrivningsordninger og driftsbudgetter. Den offentlige sektor bør desuden bestræbe sig på at anvende energieffektivitetskriterier ved udbud af offentlige kontrakter, en praksis, der er tilladt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽²⁾. Princippet heri blev bekræftet ved Domstolens dom af 17. september 2002 i sag C-513/99 ⁽³⁾. Da medlemsstaternes administrative strukturer er meget forskellige, bør de forskellige typer foranstaltninger, som den offentlige sektor måtte træffe, træffes på det mest passende nationale, regionale og/eller lokale niveau.
- (8) Den offentlige sektor kan på mange måder opfylde sin rolle som forbillede. Ud over de foranstaltninger, der er opført i bilag III og VI, kan den offentlige sektor f.eks. iværksætte pilotprojekter inden for energieffektivitet og ansøge de ansatte til at udvise energieffektiv adfærd. For at opnå den ønskede multiplikatoreffekt bør en del af disse foranstaltninger på en effektiv måde formidles til de enkelte borgere og/eller virksomheder, samtidig med at omkostningsfordelene herved understreges.
- (9) Liberaliseringen af detailmarkederne for slutkunder til elektricitet, naturgas, sten- og brunkul, opvarmning og i visse tilfælde også fjernvarme og fjernkøling har næsten udelukkende medført effektivitetsforbedringer og omkostningsbesparelser inden for energiproduktion, -transformation og -distribution. Denne liberalisering har ikke ført til nogen betydelig konkurrence om produkter og tjenester, der kunne have givet energieffektiviseringer på efterspørgselssiden.
- (10) I resolutionen af 7. december 1998 om energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab ⁽⁴⁾ tilsluttede Rådet sig et mål for Fællesskabet som helhed gående ud på, at det endelige forbrugs energiintensitet frem til år 2010 skulle forbedres med gennemsnitligt yderligere et procentpoint årligt.
- (11) Medlemsstaterne bør derfor vedtage nationale vejledende mål for at fremme energieffektivitet i slutanvendelserne og sikre fortsat vækst og levedygtighed for markedet for energitjenester og dermed bidrage til at gennemføre Lissabon-strategien. Vedtagelsen af nationale vejledende mål for fremme af energieffektivitet i slutanvendelserne skaber en effektiv synergi med andre fællesskabsforskrifter, der, når de anvendes, bidrager til opfyldelsen af disse nationale mål.
- (12) Dette direktiv forudsætter en indsats fra medlemsstaternes side, og opfyldelsen af dets mål er afhængig af, hvorledes denne indsats påvirker slutbrugerne af energien. Slutresultatet af medlemsstaternes tiltag er således afhængigt af en lang række eksterne faktorer, der påvirker brugernes adfærd med hensyn til energiforbrug og vilje til at indføre energibesparelsermetoder og benytte energibesparende apparater. Selv om medlemsstaterne forpligter sig til at gøre en indsats for at opfylde målet på 9 %, er det nationale energisparemål af vejledende karakter og påfører ikke medlemsstaterne en juridisk bindende forpligtelse til at nå det.
- (13) Medlemsstaterne kan i deres indsats for at nå det nationale vejledende mål fastsætte et højere nationalt mål end 9 %.
- (14) Udveksling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis på alle niveauer, herunder navnlig inden for den offentlige sektor, vil bidrage til at forbedre energieffektiviteten. Medlemsstaterne bør derfor i energieffektivitetshandlingsplaner opstille en liste over de foranstaltninger, der er truffet i medfør af dette direktiv, og så vidt muligt gennemgå deres virkninger.
- (15) Når der tilstræbes energieffektivitet som følge af tekniske, adfærdsbetingede og/eller økonomiske ændringer, bør det undgås at skabe væsentlige negative miljøvirkninger, og de sociale prioriteter bør respekteres.

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2083/2005 (EUT L 333 af 20.12.2005, s. 28).

⁽²⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2083/2005.

⁽³⁾ C-513/99: Concordia Bus Finland Oy Ab, formerly Stagecoach Finland Oy Ab v Helsingin kaupunki and HKL-Bussiliikenne (2002 ECR I-7213).

⁽⁴⁾ EFT C 394 af 17.12.1998, s. 1.

- (16) Finansieringen af forsyningen og omkostningerne på efterspørgselssiden har stor betydning for energitjenesterne. Oprettelsen af fonde, der yder støtte til gennemførelse af programmer og andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet, og som fremmer udviklingen af et marked for energitjenester, kan udgøre et hensigtsmæssigt redskab til at iværksætte finansieringen af et sådant marked, uden at der sker forskelsbehandling.
- (17) Der kan opnås en bedre energieffektivitet i slutanvendelserne ved øget udbud af og efterspørgsel efter energitjenester eller ved andre energieffektiviseringsforanstaltninger.
- (18) Med henblik på at realisere energisparepotentialet i visse markedssegmenter, hvor der normalt ikke sælges kommercielle energisyn, som f.eks. i husholdningerne, bør medlemsstaterne sørge for adgang til energisyn.
- (19) I Rådets konklusioner af 5. december 2000 anføres fremme af energitjenester ved tilrettelæggelse af en fællesskabsstrategi som et hovedindsatsområde for energieffektivisering.
- (20) Energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailledet kan forbedre energieffektiviteten i Fællesskabet, hvis de energitjenester, de markedsfører, indbefatter effektive slutanvendelser ved ydelser som indendørs termisk komfort, varmt brugsvand, køling, produktfremstilling, belysning og mekanisk drivkraft. Profitmaksimering for energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailledet bliver således mere et spørgsmål om at sælge energitjenester til så mange kunder som muligt end om at sælge mest muligt energi til hver kunde. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at undgå enhver form for konkurrenceforvridning på dette område for at sikre ensartede konkurrencevilkår for alle leverandører af energitjenester; denne opgave kan dog uddelegeres til de nationale reguleringsmyndigheder.
- (21) Medlemsstaterne bør, under fuld hensyntagen til markedsaktørernes nationale organiseringsform og med henblik på at fremme iværksættelsen af de energitjenester og energieffektiviseringsforanstaltninger, der omhandles i dette direktiv, kunne vælge at pålægge enten energidistributørerne eller distributionssystemoperatørerne eller energileverandørerne i detailledet, eller eventuelt to af disse eller alle disse markedsaktører, at yde disse tjenester og deltage i disse foranstaltninger.
- (22) En nyskabende praksis, der bør fremmes, er at benytte tredjepartsfinansiering. Derved undgår modtageren investeringsomkostninger, men bruger en del af den økonomiske værdi af den energibesparelse, der følger af tredjepartens investeringer, til at betale dennes investerings- og renteomkostninger.
- (23) Med henblik på at gøre takster og andre bestemmelser vedrørende netbunden energi mere befordrende for energieffektivitet i slutanvendelser, bør incitamentet til unødigt store energiforbrug fjernes.
- (24) Markedet for energitjenester kan fremmes på mange forskellige måder, bl.a. ved hjælp af ikke-økonomiske virkemidler.
- (25) De energitjenester, energieffektiviseringsprogrammer og andre energieffektiviseringsforanstaltninger, der iværksættes for at nå energisparemålene, kan støttes og/eller gennemføres ved frivillige aftaler mellem interessenter og organer i den offentlige sektor, der udpeges af medlemsstaterne.
- (26) De frivillige aftaler, der er omfattet af dette direktiv, bør være gennemskuelige og, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om mindst følgende spørgsmål: kvantificerede og etapevise mål, overvågning og rapportering.
- (27) Motorbrændstof- og transportsektoren spiller en vigtig rolle med hensyn til energieffektivitet og energibesparelser.
- (28) I forbindelse med udarbejdelsen af energieffektiviseringsforanstaltninger bør der tages hensyn til de effektivitetsgevinster, der opnås ved udbredt anvendelse af omkostningseffektive teknologiske nyskabelser, som f.eks. elektronisk måling. I dette direktiv omfatter individuelle målere til en konkurrencedygtig pris nøjagtige varmemålere.
- (29) For at slutbrugerne skal kunne træffe mere velfunderede beslutninger med hensyn til deres individuelle energiforbrug, bør de have en rimelig mængde information herom tillige med andre relevante oplysninger, såsom information om eksisterende energieffektiviseringsforanstaltninger, sammenlignelige slutbrugerprofiler eller objektive tekniske specifikationer for energiforbrugende udstyr, der f.eks. kan omfatte faktor 4-udstyr eller lignende. Det bemærkes, at sådanne værdifulde oplysninger allerede i en vis udstrækning bør gøres tilgængelige for slutbrugerne i medfør af artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF. Forbrugerne bør desuden aktivt tilskyndes til med jævne mellemrum at kontrollere deres egne måler aflæsninger.
- (30) Alle former for oplysninger vedrørende energieffektivitet bør udbredes vidt i en passende form, bl.a. via faktureringen, til relevante målgrupper. Dette kan omfatte oplysninger om de økonomiske og retlige rammer, informationskampagner og kampagner til fremme af indsatsen på området samt udbredt udveksling af bedste praksis på alle niveauer.

(31) Med vedtagelsen af dette direktiv vil alle substantielle bestemmelser i Rådets direktiv 93/76/EØF af 13. september 1993 om begrænsning af kuldioxidemissionerne gennem en forbedring af energieffektiviteten (Save) ⁽¹⁾ være dækket af andre fællesskabsretsregler, og direktiv 93/76/EØF bør derfor ophæves.

(32) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme energieffektivitet i slutanvendelserne og udvikle et marked for energitjenester, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(33) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾—

VEDTAGET FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at fremme en omkostnings-effektiv energieffektivisering i slutanvendelserne i medlemsstaterne ved hjælp af følgende foranstaltninger:

- opstilling af de vejledende mål og tilvejebringelse af de mekanismer, incitamenter og institutionelle, økonomiske og juridiske rammer, der er nødvendige for at fjerne de nuværende markedsbarrierer og -imperfektioner, som står i vejen for effektiv slutanvendelse af energi
- tilvejebringelse af betingelser for udvikling og fremme af et marked for energitjenester og for iværksættelse af andre energieffektiviseringsforanstaltninger over for slutbrugerne.

⁽¹⁾ EFT L 237 af 22.9.1993, s. 28.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på:

- leverandører af energieffektiviseringsforanstaltninger, energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detalilledet. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at små distributører, små distributionssystemoperatører og energileverandører i detalilledet ikke skal være omfattet af artikel 6 og 13
- slutkunder. Dette direktiv finder dog ikke anvendelse på virksomheder, der er involveret i de kategorier af aktiviteter, der er nævnt i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemission i Fællesskabet ⁽³⁾
- de væbnede styrker, dog kun i det omfang dets anvendelse ikke giver anledning til konflikter med karakteren af og det primære formål med de væbnede styrkers aktiviteter, og med undtagelse af materiel, der udelukkende anvendes til militære formål.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv gælder følgende definitioner:

- »energi«: enhver form for kommercielt tilgængelig energi, herunder elektricitet, naturgas (herunder flydende naturgas), flaskegas, brændsel til opvarmning og afkøling, herunder fjernvarme og fjernkøling, sten- og brunkul, tørv, transportbrændstoffer (undtagen flybrændstof og bunkerfuel til skibe) og biomasse som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet ⁽⁴⁾
- »energieffektivitet«: forholdet mellem et output af ydelse, tjeneste, varer eller energi og et input af energi

⁽³⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32. Ændret ved direktiv 2004/101/EF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 18).

⁽⁴⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

- c) »energieffektivisering«: en forøgelse af energieffektiviteten i slutanvendelserne som følge af tekniske, adfærdsbetingede og/eller økonomiske ændringer
- d) »energibesparelse«: den mængde sparet energi, der konstateres ved at måle og/eller anslå forbruget før og efter gennemførelsen af en eller flere energieffektiviseringsforanstaltninger, idet der korrigeres for eksterne forhold, der påvirker energiforbruget
- e) »energitjeneste«: fysisk gavn, nytteværdi eller gode fremkommet ved at kombinere energi med energieffektiv teknik og/eller tiltag, der kan omfatte de drifts-, vedligeholdelses- og kontrolaktiviteter, der er nødvendige for at tilvejebringe tjenesten, som leveres på basis af en kontrakt, og som under normale omstændigheder har vist sig at medføre en kontrollerbar energieffektivisering og/eller besparelse af primænergi, der kan måles eller anslås
- f) »energieffektivitetsmekanismer«: generelle foranstaltninger, der anvendes af regeringer eller statsorganer for at tilvejebringe gunstige rammevilkår eller incitamenter, der kan få markedsaktørerne til at levere og købe energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger
- g) »energieffektiviseringsprogrammer«: aktiviteter, der er målrettet mod grupper af slutkunder, og som normalt medfører en kontrollerbar energieffektivisering, der kan måles eller anslås
- h) »energieffektiviseringsforanstaltninger«: ethvert tiltag, der normalt medfører en kontrollerbar energieffektivisering, der kan måles eller anslås
- i) »energitjenesteselskab«: en fysisk eller juridisk person, der leverer energitjenester og/eller andre energieffektiviseringsforanstaltninger hos en bruger og herunder påtager sig en vis økonomisk risiko. Betalingen for de leverede tjenester afhænger (enten helt eller delvis) af, om der opnås en energieffektivisering, og om de øvrige aftalte kriterier for ydeevne opfyldes
- j) »kontrakt om energiydelse«: en kontraktlig aftale mellem modtageren og leverandøren (normalt et energitjenesteselskab) af en energieffektiviseringsforanstaltning, hvor investeringerne i denne foranstaltning betales i forhold til en aftalt grad af energieffektivisering
- k) »tredjepartsfinansiering«: en kontraktlig aftale, der — foruden energileverandøren og modtageren af energieffektiviseringsforanstaltningen — involverer en tredjepart, der finansierer foranstaltningen og opkræver et gebyr hos modtageren svarende til en del af den energibesparelse, der opnås i kraft af energieffektiviseringsforanstaltningen. Denne tredjepart skal ikke nødvendigvis være et energitjenesteselskab
- l) »energisyn«: en systematisk fremgangsmåde til at opnå tilstrækkelig viden om den eksisterende energiforbrugsprofil for en bygning eller gruppe af bygninger, et industrianlægs drift og/eller indretning eller private eller offentlige tjenester, udpege og kvantificere omkostnings-effektive energisparemuligheder og aflægge rapport om resultaterne
- m) »finansieringsinstrumenter for energibesparelser«: alle finansieringsinstrumenter såsom fonde, tilskud, skattnedsættelse, lån, tredjepartsfinansiering, kontrakter om energiydelse, sikkerhed for kontrakter om energibesparelse, outsourcing af energiydelser og andre lignende kontrakter, som offentlige eller private organer stiller til rådighed for markedet for helt eller delvis at dække de første projektomkostninger i forbindelse med gennemførelse af energieffektiviseringsforanstaltninger
- n) »slutkunde«: en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse
- o) »energidistributør«: en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for transport af energi med henblik på levering heraf til slutkunder og til distributionsstationer, der sælger energi til slutkunder. Denne definition dækker ikke elektricitets- og naturgasdistributionssystemoperatører, der er omfattet af litra p)
- p) »distributionssystemoperatør«: en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udvikling af elektricitets- og naturgasdistributionssystemet i et givet område og, hvor det er relevant, sammenkobling af systemet med andre systemer samt for på lang sigt at sikre systemets evne til at opfylde rimelige krav til distributionen af elektricitet eller naturgas
- q) »energileverandør i detailledet«: en fysisk eller juridisk person, der sælger energi til slutkunder
- r) »små distributører, små distributionssystemoperatører og små energileverandører i detailledet«: en fysisk eller juridisk person, der distribuerer eller sælger energi til slutkunder, og som distribuerer eller sælger mindre end, hvad der svarer til 75 GWh energi om året, eller som har under 10 ansatte eller en årlig omsætning og/eller en samlet årlig balance på ikke over 2 000 000 EUR
- s) »hvide attester«: attester udstedt af uafhængige attestationsorganer, der bekræfter markedsaktørernes påstande om de energibesparelser, der opnås ved energieffektiviseringsforanstaltninger.

KAPITEL II

ENERGISPAREMÅL

Artikel 4

Generelt mål

1. Medlemsstaterne indfører og sigter på ved dette direktiv niende anvendelsesår at opfylde et samlet nationalt vejledende energisparemål på 9 %, der nås ved hjælp af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. Medlemsstaterne træffer omkostningseffektive, gennemførlige og rimelige foranstaltninger, der skal bidrage til at nå dette mål.

Dette nationale vejledende energisparemål fastsættes og beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne og metoden i bilag I. For at kunne sammenligne energibesparelser og konvertere dem til en sammenlignelig enhed, skal konversionsfaktorerne i bilag II benyttes, medmindre anvendelse af andre konversionsfaktorer kan begrundes. Bilag III indeholder eksempler på energieffektiviseringsforanstaltninger, der kan komme i betragtning. I bilag IV findes en generel ramme for måling og kontrol af energibesparelser. De nationale energibesparelser i forhold til det nationale vejledende energisparemål måles fra den 1. januar 2008.

2. Medlemsstaterne skal i den første energieffektivitetshandlingsplan, som de forelægger i henhold til artikel 14, fastsætte et mellemliggende nationalt vejledende energisparemål for det tredje år, hvor dette direktiv anvendes, og fremlægge en oversigt over deres strategi for opnåelse af det mellemliggende og samlede mål. Dette mellemliggende mål skal være realistisk og foreneligt med det samlede nationale vejledende energisparemål, der er omhandlet i stk. 1.

Kommissionen afgiver udtalelse om, hvorvidt det mellemliggende nationale vejledende mål synes realistisk og foreneligt med det samlede mål.

3. Hver medlemsstat udarbejder programmer og foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten.

4. Medlemsstaterne udpeger en eller flere nye eller eksisterende myndigheder eller organisationer til at varetage den overordnede kontrol med og ansvar for tilsynet med rammerne for det mål, der er fastsat i stk. 1. Disse organer kontrollerer derefter, hvilke energibesparelser der er opnået i kraft af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger, herunder eksisterende nationale energieffektiviseringsforanstaltninger, og rapporterer om resultaterne.

5. Når Kommissionen har gennemgået og aflagt rapport om de første tre år af dette direktivs gennemførelse, undersøger den, om der bør forelægges et direktivforslag om yderligere udvikling af den markedsbaserede strategi for energieffektivisering ved hjælp af »hvide attester«.

Artikel 5

Energieffektivitet i slutanvendelserne i den offentlige sektor

1. Medlemsstaterne sikrer, at den offentlige sektor spiller en rolle som forbillede i forbindelse med dette direktiv. De skal med henblik herpå effektivt formidle til borgerne og/eller virksomhederne, hvor det er relevant, at den offentlige sektor og dens foranstaltninger spiller en rolle som forbillede.

Medlemsstaterne sikrer, at den offentlige sektor træffer energieffektiviseringsforanstaltninger med fokus på omkostningseffektive foranstaltninger, der giver den største energibesparelse på den kortest mulige tid. Sådanne foranstaltninger skal træffes på det mest passende nationale, regionale og/eller lokale plan og kan bestå af lovgivningsinitiativer og/eller frivillige aftaler, som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra b), eller andre ordninger med tilsvarende virkning. Med forbehold af den nationale og Fællesskabets lovgivning om offentlige indkøb:

- anvendes mindst to foranstaltninger fra listen i bilag VI
- fremmer medlemsstaterne denne proces ved at offentliggøre retningslinjer om energieffektivitet og energibesparelser som et muligt vurderingskriterium ved udbud af offentlige kontrakter.

Medlemsstaterne letter og muliggør udveksling af bedste praksis mellem organer inden for den offentlige sektor, f.eks. om fremgangsmåder ved tildeling af offentlige kontrakter, hvor der tages hensyn til energieffektiviteten, både på nationalt og internationalt plan. Med henblik herpå samarbejder den i stk. 2 nævnte organisation med Kommissionen med hensyn til udveksling af bedste praksis som omhandlet i artikel 7, stk. 3.

2. Medlemsstaterne udpeger en eller flere nye eller eksisterende organisationer som ansvarlige for administration, forvaltning og gennemførelse af integrationen af de energieffektiviseringsforanstaltninger, der er nævnt i stk. 1. Disse organisationer kan være de samme myndigheder eller organisationer som dem, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4.

KAPITEL III

**FREMME AF ENERGIEFFEKTIVITET I SLUTANVENDELSERNE
OG AF ENERGITJENESTER***Artikel 6***Energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailledet**

1. Medlemsstaterne sikrer, at energidistributører, distributionssystemoperatører og/eller energileverandører i detailledet, der sælger energi:

- a) på anmodning, men højst en gang om året, sender de indsamlede statistiske oplysninger om deres slutkunder til de myndigheder eller organisationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, eller til et andet udpeget organ, forudsat at sidstnævnte organ videregiver de modtagne oplysninger til det førstnævnte. Oplysningerne skal være tilstrækkelige til, at man på behørig vis kan tilrettelægge og gennemføre energieffektiviseringsprogrammer og fremme og føre tilsyn med energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. De kan omfatte historiske data og skal omfatte aktuelle data om forbruget i slutbrugerledet, herunder, hvor det er muligt, belastningsprofiler, kundesegmenter og kundernes geografiske placering, uden at tilsidesætte integriteten og fortroligheden af oplysninger, der er af privat karakter eller forretningsmæssigt følsomme i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning
- b) afstår fra aktiviteter, der kunne vanskeliggøre efterspørgsel efter eller levering af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger eller hindre udvikling af markeder for energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. De berørte medlemsstater træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sådanne aktiviteter bringes til ophør, hvor de forekommer.

2. Medlemsstaterne skal:

- a) vælge et eller flere af følgende krav, som energidistributører, distributionssystemoperatører og/eller energileverandører i detailledet skal overholde direkte og/eller indirekte via andre leverandører af energitjenester eller energieffektiviseringsforanstaltninger:
 - i) sikre udbuddet til deres slutkunder og fremme af energitjenester til konkurrencedygtige priser, eller

- ii) sikre deres slutbrugere adgang til og fremme af uafhængigt foretagne energisyn til konkurrencedygtige priser og/eller energieffektiviseringsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 12, eller

- iii) bidrage til de fonde og finansieringsmekanismer, der er omhandlet i artikel 11. Niveaue for sådanne bidrag skal mindst svare til de anslåede omkostninger ved at tilbyde enhver af aktiviteterne i dette stykke, og beløbet skal aftales med de myndigheder eller organisationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, og/eller

- b) sikre, at der findes eller indgås frivillige aftaler og/eller andre markedsorienterede ordninger, som f.eks. hvide attester, der har samme virkning som et eller flere af kravene i litra a). Frivillige aftaler evalueres, overvåges og følges op af den berørte medlemsstat med henblik på at sikre, at de reelt har samme virkning som et eller flere af kravene som omhandlet i litra a).

I dette øjemed skal de frivillige aftaler have klare og utvetydige mål og indeholde overvågnings- og rapporteringskrav knyttet til procedurer, der kan føre til ændrede og/eller yderligere foranstaltninger, når målene ikke nås eller sandsynligvis ikke vil blive nået. Med henblik på at sikre gennemskuelighed skal de frivillige aftaler gøres tilgængelige for offentligheden og offentliggøres, før de finder anvendelse, i det omfang gældende fortrolighedsbestemmelser tillader dette, og de skal indeholde en opfordring til de berørte parter om at fremsætte bemærkninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er tilstrækkelige incitamenter, fair konkurrence og ensartede vilkår, således at andre markedsaktører end energidistributører, distributionssystemoperatører og/eller energileverandører i detailledet, såsom energitjenesteselskaber, energijudstysinstallatører, energirådgivere og energikonsulenter på uafhængig vis kan tilbyde og udføre energitjenester, energisyn og energieffektiviseringsforanstaltninger, som omhandlet i stk. 2, litra a), nr. i) og ii).

4. Medlemsstaterne kan i medfør af stk. 2 og 3 kun tildele distributionssystemoperatører ansvar, hvis dette er i overensstemmelse med kravene om regnskabsmæssig adskillelse, som fastsat i artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/54/EF og i artikel 17, stk. 3, i direktiv 2003/55/EF.

5. Gennemførelsen af denne artikel sker med forbehold af de undtagelser og fravigelser, der er fastsat i direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF.

Artikel 7

Oplysningernes tilgængelighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger om energieffektivitetsmekanismer og den finansielle og retlige ramme, der er vedtaget med henblik på at nå det nationale vejledende energisparemål, er gennemsigtige og almindeligt tilgængelige for de relevante markedsaktører.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der gøres en større indsats for at fremme energieffektivitet i slutanvendelserne. Medlemsstaterne skaber hensigtsmæssige rammer og incitamenter for markedsoperatørerne, således at de i højere grad oplyser og rådgiver slutkunderne om energieffektivitet i slutanvendelserne.
3. Kommissionen sikrer, at eksempler på bedste praksis for energibesparelse i medlemsstaterne udveksles og udbredes til en stor kreds.

Artikel 8

Kvalificerings-, godkendelses- og certificeringsordningers tilgængelighed

Med henblik på at opnå et højt niveau for teknisk kompetence, objektivitet og pålidelighed sikrer medlemsstaterne, når de skønner det nødvendigt, at der findes passende ordninger for kvalificering, godkendelse og/eller certificering af leverandører af energitjenester, energisyn og energieffektiviseringsforanstaltninger, som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a), nr. i) og ii).

Artikel 9

Finansieringsinstrumenter for energibesparelser

1. Medlemsstaterne ophæver eller ændrer nationale love og bestemmelser, bortset fra rent fiskale love og bestemmelser, der unødigt eller i et urimeligt omfang hindrer eller begrænser anvendelsen af finansieringsinstrumenter for energibesparelser på markedet for energitjenester eller andre energieffektiviseringsforanstaltninger.
2. Medlemsstaterne stiller kontraktmodeller for disse finansieringsinstrumenter til rådighed for eksisterende og potentielle offentlige og private indkøbere af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. De kan udstedes af de myndigheder eller organisationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4.

Artikel 10

Energieffektive takster og andre bestemmelser vedrørende netbunden energi

1. Medlemsstaterne sørger for at fjerne incitamenter i transmissions- og distributionstaksterne, der unødigt øger mængden af distribueret eller transmitteret energi. Med henblik herpå kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/54/EF og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/55/EF pålægge selskaber i henholdsvis elektricitets- og gassektoren offentlige serviceforpligtelser vedrørende energieffektivitet.
2. Medlemsstaterne kan tillade dele af ordninger og takststrukturer, der har et socialt sigte, når blot de skadelige virkninger for transmissions- og distributionssystemet begrænses mest muligt og ikke er ude af proportioner med det sociale sigte.

Artikel 11

Fonde og finansieringsmekanismer

1. Medlemsstaterne kan oprette en eller flere fonde, der skal yde tilskud til gennemførelse af energieffektiviseringsprogrammer og andre energieffektiviseringsforanstaltninger og fremme udviklingen af et marked for energieffektiviseringsforanstaltninger. Disse foranstaltninger omfatter fremme af energisyn, finansieringsinstrumenter for energibesparelser og i relevante tilfælde bedre forbrugsmåling og informativ fakturering, jf. dog traktatens artikel 87 og 88. Fondene skal også være rettet mod slutbrugersektorer med højere transaktionsomkostninger og højere risici.
2. Hvis der oprettes fonde, kan de yde tilskud, lån, finansieringsgarantier og/eller andre typer af finansiering med henblik på resultatgaranti.
3. Fondene er åbne for alle leverandører af energieffektiviseringsforanstaltninger, som f.eks. energitjenesteselskaber, uafhængige energirådgivere, energidistributører, distributionssystemoperatører, energileverandører i detalldet og installatører. Medlemsstaterne kan beslutte at åbne fondene for alle slutkunder. Udbud eller tilsvarende metoder, der sikrer fuld gennemsigtighed, gennemføres i fuld overensstemmelse med gældende regler om offentlige indkøb. Medlemsstaterne sikrer, at disse fonde supplerer og ikke konkurrerer med forretningsmæssigt finansierede energieffektiviseringsforanstaltninger.

Artikel 12

Energisyn

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive energisynsordninger af høj kvalitet, der er udformet med henblik på at identificere potentielle energieffektiviseringsforanstaltninger og anvendes på en uafhængig måde, for alle slutkunder, herunder mindre husholdningskunder, forretningskunder samt små og mellemstore erhvervs-kunder.

2. Markedssegmenter, der har højere transaktionsomkostninger, og ikke-komplekse faciliteter kan kontaktes med andre midler som f.eks. spørgeskemaer og edb-programmer, der lægges ud på internettet, eller som sendes til kunderne pr. post. Medlemsstaterne sikrer adgang til energisyn i markedssegmenter, hvor de ikke sælges kommercielt, under hensyn til artikel 11, stk. 1.

3. En attest i overensstemmelse med artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne⁽¹⁾ anses for at svare til et energisyn, der overholder kravene i denne artikels stk. 1 og 2 og for at svare til et energisyn, som omhandlet i bilag VI, litra e), til dette direktiv. Desuden anses syn foretaget på grundlag af ordninger baseret på frivillige aftaler, der er indgået mellem de interesserede parter organisationer og et udpeget organ, som den berørte medlemsstat overvåger og følger i overensstemmelse med dette direktivs artikel 6, stk. 2, litra b), ligeledes for at have overholdt kravene, som er anført i denne artikels stk. 1 og 2.

Artikel 13

Måling og informativ fakturering af energiforbruget

1. Medlemsstaterne sørger for, at slutkunder i forbindelse med forbrug af elektricitet, naturgas, fjernvarme og/eller fjernkøling samt varmt brugsvand, så vidt det er teknisk muligt, økonomisk fornuftigt og står i et rimeligt forhold til den potentielle energibesparelse, udstyres med individuelle målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler slutkunders faktiske energiforbrug og angiver det faktiske forbrugstidspunkt.

Når en eksisterende måler udskiftes, stilles der altid sådanne individuelle målere til rådighed til en konkurrencedygtig pris, medmindre dette ikke er teknisk muligt eller ikke omkostningseffektivt i forhold til den anslåede potentielle energibesparelse på lang sigt. Når der oprettes en ny forbindelse i en ny

bygning, eller der foretages større renoveringsarbejder som omhandlet i direktiv 2002/91/EF, stilles der altid sådanne målere til rådighed til en konkurrencedygtig pris.

2. Medlemsstaterne sørger for, at faktureringen fra energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailledet baseres på det faktiske energiforbrug og præsenteres på en klar og forståelig måde. Fakturaen skal være ledsaget af relevante oplysninger, der giver slutkunderne en samlet oversigt over de aktuelle energiomkostninger. Faktureringen på grundlag af det faktiske forbrug foretages hyppigt nok til, at kunderne kan regulere deres eget energiforbrug.

3. Medlemsstaterne sørger for, at energidistributørerne, distributionssystemoperatørerne eller energileverandørerne i detailledet, hvor det er relevant, giver slutkunderne klar og letforståelig information om følgende forhold i eller sammen med regninger, kontrakter, transaktioner og/eller kvitteringer fra distributionsstationer:

- a) faktiske aktuelle priser og faktisk energiforbrug
- b) sammenligning af slutkunders aktuelle energiforbrug med forbruget i samme periode året før, helst i diagramform
- c) hvor det er muligt og nyttigt, en sammenligning med en gennemsnitlig normalforbruger eller referenceforbruger af energi i samme brugerkategori
- d) kontaktoplysninger om forbrugerorganisationer, energigenturer eller tilsvarende organer, herunder websteder, hvorfra der kan hentes oplysninger om eksisterende energieffektiviseringsforanstaltninger, sammenlignende slutbrugerprofiler og/eller objektive tekniske specifikationer for energiforbrugende udstyr.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Rapporter

1. Medlemsstater, der på tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden af en eller anden grund allerede benytter beregningsmetoder til måling af energibesparelser svarende til de typer, der er beskrevet i bilag IV, kan indsende passende detaljerede oplysninger herom til Kommissionen. Dette skal ske snarest muligt, helst ikke senere end den 17. november 2006. Kommissionen vil på baggrund af disse oplysninger kunne tage behørigt hensyn til eksisterende praksis.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen følgende energieffektivitetshandlingsplaner:

- en første energieffektivitetshandlingsplan senest den 30. juni 2007
- en anden energieffektivitetshandlingsplan senest den 30. juni 2011
- en tredje energieffektivitetshandlingsplan senest den 30. juni 2014.

Alle energieffektivitetshandlingsplaner skal indeholde en beskrivelse af de energieffektivitetsforanstaltninger, der er planlagt med henblik på opfyldelse af målene i artikel 4, stk. 1 og 2, samt bestemmelserne om den offentlige sektors rolle som forbillede og om information og rådgivning af slutbrugere, jf. henholdsvis artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 2.

Den anden og tredje energieffektivitetshandlingsplan skal

- indeholde en grundig analyse og evaluering af den foregående plan
- indeholde de endelige resultater med hensyn til opfyldelsen af energisparemålene i artikel 4, stk. 1 og stk. 2
- indeholde planer for — og en beskrivelse af forventede virkninger af — supplerende foranstaltninger til afhjælpning af de eksisterende eller forventede faktorer, der forhindrer opfyldelsen af målene
- i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, anvende og gradvis øge anvendelsen af harmoniserede energieffektivitetsindikatorer og referenceværdier, både for evalueringen af tidligere foranstaltninger og for de forventede virkninger af planlagte fremtidige foranstaltninger
- være baseret på foreliggende data suppleret med skøn.

3. Senest den 17. maj 2008 offentliggør Kommissionen en cost-benefit-vurdering af påvirkningerne, som sammenligner EU-standarder, -lovgivning, -politikker og -foranstaltninger på området energieffektivitet i slutanvendelserne.

4. Energieffektivitetshandlingsplanerne evalueres efter proceduren i artikel 16, stk. 2:

- De første energieffektivitetshandlingsplaner evalueres inden den 1. januar 2008.
- Det andet sæt energieffektivitetshandlingsplaner evalueres inden den 1. januar 2012.
- Det tredje sæt energieffektivitetshandlingsplaner evalueres inden den 1. januar 2015.

5. På grundlag af energieffektivitetshandlingsplanerne vurderer Kommissionen, i hvilket omfang medlemsstaterne har gjort fremskridt med hensyn til opfyldelsen af deres nationale vejledende energisparemål. Kommissionen offentliggør en rapport med sine konklusioner:

- om de første energieffektivitetshandlingsplaner inden den 1. januar 2008
- om det andet sæt energieffektivitetshandlingsplaner inden den 1. januar 2012
- om det tredje sæt energieffektivitetshandlingsplaner inden den 1. januar 2015.

Disse rapporter skal indeholde oplysninger om beslægtede foranstaltninger på fællesskabsplan, herunder om gældende og fremtidig lovgivning. I rapporterne skal der tages højde for det i artikel 15, stk. 4, omhandlede referencesystem og oplyses om bedste praksis samt tilfælde, hvor medlemsstaterne og/eller Kommissionen ikke gør tilstrækkelige fremskridt. Rapporterne kan endvidere indeholde henstillinger.

Den anden rapport efterfølges, i relevant omfang og hvor det er nødvendigt, af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om yderligere foranstaltninger, herunder om en mulig forlængelse af anvendelsesperioden for målene. Hvis rapporten konkluderer, at der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de nationale vejledende energisparemål, skal der i forslagene fokuseres på omfanget og arten af målene.

Artikel 15

Revision og tilpasning af rammerne

1. Værdierne og beregningsmetoderne i bilag II, III, IV og V tilpasses de tekniske fremskridt efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

2. Inden den 1. januar 2008 kan Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, yderligere præcisere og supplere punkt 2-6 i bilag IV, under overholdelse af de generelle rammer i bilag IV.

3. Inden den 1. januar 2012 forhøjer Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, procentdelen af harmoniserede bottom-up-beregninger, der anvendes i den harmoniserede beregningsmodel, der er nævnt i bilag IV, punkt 1, uden at dette berører nationale ordninger, der allerede har en højere procentdel. Den nye harmoniserede beregningsmodel med en væsentlig procentdel af bottom-up-beregninger anvendes først fra 1. januar 2012.

Hvor det er praktisk og muligt, skal denne harmoniserede beregningsmodel anvendes ved beregningen af samlede besparelser i hele anvendelsesperioden for dette direktiv, uden at dette berører nationale ordninger, der allerede har en højere procentdel af bottom-up-beregninger.

4. Senest den 30. juni 2008 udvikler Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, et sæt harmoniserede energieffektivitetsindikatorer og referenceværdier baseret herpå under hensyntagen til de til rådighed stående data eller data, som kan indsamles på en omkostningsbesparende måde for hver medlemsstat. Ved udviklingen af sådanne harmoniserede energieffektivitetsindikatorer og referenceværdier anvender Kommissionen den i bilag V vejledende liste som reference. Medlemsstaterne indarbejder gradvis disse indikatorer og referenceværdier i de statistiske data i deres energieffektivitetshandlingsplaner, jf. artikel 14, og anvender dem som et af deres til rådighed stående instrumenter til fastlæggelse af fremtidige prioriteter i energieffektivitetshandlingsplanerne.

Senest den 17. maj 2011 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til fastsættelse af indikatorer og referenceværdier.

Artikel 16

Udvalg

1. Kommissionen består af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 17

Ophævelse

Direktiv 93/76/EØF ophæves.

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 17. maj 2008, med undtagelse af bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, 2 og 4, for hvilke gennemførelsesdatoen vil være senest den 17. maj 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 5. april 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

H. WINKLER

Formand

BILAG I

Metode til beregning af det nationale vejledende energisparemål

Der anvendes følgende metode til at beregne det nationale vejledende energisparemål, jf. artikel 4:

1. Medlemsstaterne anvender det årlige endelige indenlandske energiforbrug for alle energiforbrugere, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde gennem de seneste fem år forud for dets gennemførelse, for hvilke der foreligger officielle tal, til at beregne det gennemsnitlige årlige forbrug. Dette endelige energiforbrug omfatter den mængde energi, der er distribueret eller solgt til slutkunderne i femårsperioden, uden justering for graddage, strukturændringer eller produktionsændringer.

På grundlag af dette gennemsnitlige årlige forbrug beregnes det nationale vejledende energisparemål én gang og den deraf følgende absolutte energimængde, der skal spares, gældende i hele direktivets løbetid.

Det nationale vejledende energisparemål skal:

- a) bestå af 9 % af det ovenfor nævnte gennemsnitlige årlige forbrug
- b) måles efter dette direktivs niende anvendelsesår
- c) være resultatet af kumulative årlige energibesparelser opnået i dette direktivs niårige anvendelsesperiode
- d) kunne nås ved hjælp af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger.

Denne metode til måling af energibesparelser sikrer, at de samlede energibesparelser i medfør af direktivet udgør en fast mængde og dermed er uafhængige af fremtidig vækst i BNP og enhver fremtidig stigning i energiforbruget.

2. Det nationale vejledende energisparemål udtrykkes i absolutte tal i GWh eller tilsvarende beregnet i overensstemmelse med bilag II.
3. Energibesparelser i et bestemt år efter dette direktivs ikrafttræden, der skyldes energieffektiviseringsforanstaltninger iværksat i et tidligere år, dog ikke før 1995, og som har en varig virkning, kan tages i betragtning ved beregningen af de årlige energibesparelser. I visse tilfælde, hvor omstændighederne berettiger det, kan der tages hensyn til foranstaltninger, der er iværksat tidligere end 1995, dog ikke før 1991. Foranstaltninger af teknologisk art burde enten have været opdateret for at tage højde for teknologisk fremskridt eller evalueres i forhold til referenceværdien for sådanne foranstaltninger. Kommissionen fastlægger retningslinjer for, hvorledes virkningen af alle disse foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten bør måles eller vurderes, så vidt muligt med udgangspunkt i eksisterende fællesskabslovgivning som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked ⁽¹⁾ og direktiv 2002/91/EF.

De deraf følgende energibesparelser skal i alle tilfælde være kontrollerbare, og de skal være målelige eller kunne anslås, jf. de generelle rammer i bilag IV.

⁽¹⁾ EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

BILAG II

Energiindholdet i udvalgte brændsler til slutanvendelser — konverteringstabel ⁽¹⁾

Energiprodukt	kJ(NCV)	kg olieækv.(NCV)	kWh(NCV)
1 kg koks	28 500	0,676	7,917
1 kg stenkul	17 200 — 30 700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg brunkulsbriketter	20 000	0,478	5,556
1 kg brunkul med høj brændværdi	10 500 — 21 000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg brunkul	5 600 — 10 500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg olieskifer	8 000 — 9 000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg tørv	7 800 — 13 800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg tørvebriketter	16 000 — 16 800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg restbrændselsolie (svær olie)	40 000	0,955	11,111
1 kg let brændselsolie	42 300	1,010	11,750
1 kg motorbrændstof (benzin)	44 000	1,051	12,222
1 kg paraffinolie	40 000	0,955	11,111
1 kg LPG	46 000	1,099	12,778
1 kg naturgas ⁽¹⁾	47 200	1,126	13,10
1 kg LNG	45 190	1,079	12,553
1 kg træ (25 % fugtighed) ⁽²⁾	13 800	0,330	3,833
1 kg pellets/træbriketter	16 800	0,401	4,667
1 kg affald	7 400 — 10 700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ udvundet varme	1 000	0,024	0,278
1 kWh elektrisk energi	3 600	0,086	1 ⁽³⁾

Kilde: Eurostat.

⁽¹⁾ 93 % metan.

⁽²⁾ Medlemsstaterne kan anvende andre værdier, alt efter hvilken træsort der er mest anvendt i den pågældende medlemsstat.

⁽³⁾ For besparelser i kWh elektrisk energi kan medlemsstaterne anvende en standardkoefficient på 2,5, der afspejler elproduktionens anslåede gennemsnitlige effektivitet på 40 % i EU i målperioden. Medlemsstaterne kan anvende en anden koefficient, hvis de kan begrunde den.

⁽¹⁾ Medlemsstaterne kan anvende andre konverteringsfaktorer, hvis disse kan begrundes.

BILAG III

Vejledende liste over eksempler på energieffektiviseringsforanstaltninger, der kan komme i betragtning

I dette bilag gives der eksempler på de områder, hvor der kan udvikles og gennemføres energieffektiviseringsprogrammer og andre energieffektiviseringsforanstaltninger inden for rammerne af artikel 4.

For at komme i betragtning skal disse energieffektiviseringsforanstaltninger føre til energibesparelser, der kan måles præcist og kontrolleres eller anslås i overensstemmelse med retningslinjerne i bilag IV, og deres virkninger på energibesparelserne må ikke allerede være medtaget i andre specifikke foranstaltninger. Følgende lister er ikke udtømmende, men tænkt som en vejledning.

Eksempler på energieffektiviseringsforanstaltninger, der kan komme i betragtning

Bolig- og servicesektoren

- a) opvarmning og køling (f.eks. varmepumper, nye effektive kedler, installering eller effektiv modernisering af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer)
- b) isolering og ventilation (f.eks. hulmurs- og tagisolering, to- eller trelagsisoleringsruder, passiv opvarmning og nedkøling)
- c) varmt vand (f.eks. installering af nye apparater, direkte og effektiv anvendelse til rumopvarmning, vaskemaskiner)
- d) belysning (f.eks. nye effektive pærer og forkoblinger, digitale styresystemer, anvendelse af bevægelsesdetektorer for belysningsystemer i erhvervsbygninger)
- e) madlavning og nedkøling (f.eks. nye, effektive apparater, varmegenvindingssystemer)
- f) andet udstyr og andre anvendelser (f.eks. kraft-varme-anvendelser, nye effektive apparater, tidsstyring for optimeret energiudnyttelse, reduktion af standby-tab, installation af kondensatorer for at reducere den reaktive effekt, transformere med lave tab)
- g) hjemmeproduktion af vedvarende energikilder, hvorved mængden af købt energi reduceres (f.eks. solvarmeanvendelser, varmt brugsvand, solenergiopvarmning og -køling)

Industrisektoren

- h) produktfremstillingsprocesser (f.eks. mere effektiv udnyttelse af trykluft, kondensat, afbrydere og ventiler, brug af automatiske og integrerede systemer, effektive standbyfunktioner)
- i) motorer og regulatorer (f.eks. øget anvendelse af elektronisk styring, enheder til elektrisk effektstyring, integreret anvendelsesprogrammering, frekvenskonversion, højeffektive elmotorer)
- j) ventilatorer, enheder til elektrisk effektstyring og ventilation (f.eks. nye anordninger/systemer, udnyttelse af naturlig ventilation)
- k) styring af efterspørgsels-respons (f.eks. belastningsstyring, systemer til spidslastudjævning)
- l) højeffektiv kraftvarmeproduktion (f.eks. kraft-varme-anvendelser)

Transportsektoren

- m) valg af transportform (f.eks. fremme af energieffektive køretøjer, energieffektiv anvendelse af køretøjer, herunder dæktryksjusteringsordninger, energieffektivt udstyr og ekstraudstyr til køretøjer, brændstofadditiver, der forbedrer energieffektiviteten, højtsmørende olier og lavresistente dæk)

- n) skift af transportform (f.eks. bilfrie ordninger for transport mellem bolig og arbejdsplads, delebiler, skift af transportform fra mere energiforbrugende transportformer til mindre energiforbrugende transportformer målt pr. passager/km eller pr. ton/km)
- o) bilfrie dage

Tværasektorielle foranstaltninger

- p) standarder og normer, der primært sigter mod forbedret energieffektivitet i produkter og tjenesteydelser, herunder bygninger
- q) energimærkningsordninger
- r) forbrugsmåling, intelligente målesystemer som f.eks. individuelle, fjernstyrede måleinstrumenter samt informativ fakturering
- s) uddannelse og erhvervsuddannelse, der fører til anvendelse af energieffektiv teknologi og/eller teknikker

Horisontale foranstaltninger

- t) regler, skatter osv., der har den virkning, at de reducerer energiforbruget i slutanvendelserne
 - u) målrettede oplysningskampagner, der fremmer energieffektivisering og energieffektiviseringsforanstaltninger.
-

BILAG IV

Generelle rammer for måling og kontrol af energibesparelser**1. Måling og beregning af energibesparelser og deres standardisering**1.1. *Måling af energibesparelser*

Generelt

Ved måling af de gennemførte energibesparelser, jf. artikel 4, med henblik på at få et overordnet indtryk af den samlede forbedring af energieffektiviteten og fastslå virkningen af individuelle målinger skal der anvendes en harmoniseret beregningsmodel, der anvender en kombination af top-down- og bottom-up-beregningsmetoder til måling af de årlige forbedringer i energieffektiviteten med henblik på de i artikel 14 omhandlede energieffektivitetshandlingsplaner.

Ved udformningen af den harmoniserede beregningsmodel i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, skal udvalget så vidt muligt anvende data, der allerede meddeles rutinemæssigt af Eurostat og/eller de nationale statistiske kontorer.

Top-down-beregninger

En top-down-beregningsmetode indebærer, at omfanget af energibesparelser som udgangspunkt beregnes under anvendelse af de nationale eller flere samlede sektorbestemte niveauer af energibesparelser. Dernæst korrigeres de årlige data for udefra kommende faktorer såsom graddage, strukturforandringer, produktblanding osv., så der udledes en måling, der giver et retvisende billede af den samlede forbedring af energieffektiviteten som beskrevet i punkt 1.2. Denne metode giver ingen nøjagtige målinger for et bestemt niveau, og den viser heller ingen årsags- og virkningssammenhæng mellem målinger og de deraf følgende energibesparelser. Den er dog sædvanligvis enklere og mindre bekostelig, og den omtales ofte som »energieffektivitetsindikatorer«, fordi den giver en indikation af udviklingen.

Ved udformningen af den top-down-beregningsmetode, der anvendes i denne harmoniserede beregningsmodel, skal udvalget så vidt muligt basere sig på eksisterende metoder såsom Odex-modellen ⁽¹⁾.

Bottom-up-beregninger

En bottom-up-beregningsmetode betyder, at energibesparelser, der opnås ved gennemførelse af en specifik energieffektiviseringsforanstaltning, måles i kilowatt-timer (kWh), Joule (J) eller kilogram olieækvivalenter (kgoe) og lægges sammen med energibesparelseresultater fra andre specifikke energieffektiviseringsforanstaltninger. De udpegede myndigheder eller organisationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, sikrer, at man ikke medtæller energibesparelser, der skyldes en kombination af flere energieffektiviseringsforanstaltninger (herunder mekanismer), to gange. I forbindelse med bottom-up-beregningsmetoden kan de data og metoder, der er nævnt i punkt 2.1 og 2.2, anvendes.

Inden den 1. januar 2008 udvikler Kommissionen en sådan harmoniseret bottom-up-model. Denne model skal dække mellem 20 og 30 % af det årlige endelige indenlandske energiforbrug for de sektorer, der er omfattet af dette direktiv, under hensyn til de faktorer, der er anført i litra a), b) og c) nedenfor.

Indtil den 1. januar 2012 fortsætter Kommissionen med at udvikle denne harmoniserede bottom-up-model. Modellen skal sigte mod at dække en væsentlig højere del af det årlige endelige indenlandske energiforbrug for de sektorer, der er omfattet af dette direktiv, under hensyn til de faktorer, der er anført i litra a), b) og c) nedenfor.

⁽¹⁾ Odysseus-Mure-projektet. Save-programmet. Kommissionen 2005.

Ved udviklingen af den harmoniserede bottom-up-model tager Kommissionen følgende faktorer i betragtning og begrundet sine beslutninger under hensyntagen hertil:

- a) erfaringen med den harmoniserede beregningsmodel i de første år, hvor den anvendes
- b) den forventede præcisionsforøgelse ved overgangen fra delvise top-down-beregninger til bottom-up-beregninger
- c) skønnede potentielle ekstra udgifter og/eller administrative belastninger.

Ved udviklingen af denne harmoniserede bottom-up-model i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, sigter udvalget mod at anvende standardiserede metoder, der indebærer et minimum af administrative byrder og omkostninger, ved bl.a. at anvende de målemetoder, der er nævnt i punkt 2.1 og 2.2, og ved at fokusere på de sektorer, hvor den harmoniserede bottom-up-model kan anvendes mest omkostningseffektivt.

De medlemsstater, der ønsker det, kan efter proceduren i artikel 16, stk. 2, med samtykke fra Kommissionen og på grundlag af en metodebeskrivelse, som den pågældende medlemsstat har forelagt, anvende yderligere bottom-up-beregninger ud over den del, der er foreskrevet i den harmoniserede bottom-up-model.

Hvis bottom-up-beregninger ikke foreligger for visse sektorer, skal der med forbehold af samtykke fra Kommissionen og efter proceduren i artikel 16, stk. 2, anvendes top-down-indikatorer eller blandinger af top-down- og bottom-up-beregninger i rapporterne til Kommissionen. Kommissionen skal navnlig udvise passende fleksibilitet ved vurdering af anmodninger herom inden for rammerne af den første energieffektivitetshandlingsplan, jf. artikel 14, stk. 2. Nogle top-down-beregninger vil være nødvendige for at måle virkningen af foranstaltninger, der er gennemført efter 1995 (og i visse tilfælde så tidligt som 1991), som stadig har virkninger.

1.2. Standardisering af målinger af energibesparelser

Energibesparelser konstateres ved at måle og/eller anslå forbruget før og efter gennemførelsen af foranstaltningen, idet der foretages tilpasninger og standardiseringer med hensyn til eksterne forhold, der almindeligvis påvirker energiforbruget. De forhold, der almindeligvis påvirker energiforbruget, kan også ændre sig i tidens løb. Sådanne forhold kan f.eks. være virkningen af en eller flere plausible faktorer såsom:

- a) vejrforhold, som f.eks. graddage
- b) belægningsniveauer
- c) åbningstider for andre bygninger end boliger
- d) intensitet af det installerede udstyr (anlæggets kapacitet), produktblanding
- e) anlæggets kapacitet, produktionsniveau, mængde eller værditilvækst, herunder ændringer i BNP-niveauet
- f) tidsskema for anvendelse af anlæg og køretøjer
- g) forbindelser med andre enheder.

2. Data og metoder, der kan benyttes (målelighed)

Der findes flere metoder til indsamling af data for at måle og/eller anslå energibesparelser. På det tidspunkt, hvor en energitjeneste eller en energieffektiviseringsforanstaltning evalueres, vil det ofte være umuligt at bygge udelukkende på målinger. Derfor sondres der mellem metoder til at måle energibesparelser og metoder til at anslå energibesparelser, idet sidstnævnte er de hyppigst anvendte.

2.1. Data og metoder, der bygger på måling

Regninger fra distributionsselskaber eller detailhandlere

Energiregninger, der bygger på forbrugsmåling, kan danne grundlag for måling i en repræsentativ periode før indførelsen af energieffektiviseringsforanstaltninger. Derefter kan disse sammenlignes med regninger på grundlag af forbrugsmåling i perioden efter indførelse og anvendelse af foranstaltningen, ligeledes for en repræsentativ periode. Resultaterne bør om muligt også sammenlignes med en kontrolgruppe (gruppe, der ikke deltager), eller subsidiært standardiseres som beskrevet i punkt 1.2.

Energisalgdata

Forbruget af forskellige energityper (f.eks. elektricitet, gas, fyringsolie) kan måles ved at sammenligne salgsdata fra detailhandleren eller distributøren, der stammer fra tiden før indførelsen af energieffektiviseringsforanstaltningerne, med salgsdata fra tiden efter. Der kan benyttes en kontrolgruppe eller standardiserede data.

Salgsdata for udstyr og apparater

Den energimæssige ydeevne for udstyr og apparater kan beregnes på grundlag af oplysninger, der fås direkte fra fabrikanten. Data for salg af udstyr og apparater kan generelt fås fra detailhandlerne. Der kan også udføres særlige undersøgelser og målinger. De foreliggende data kan kontrolleres i forhold til salgstal for at fastslå energibesparelsens omfang. Når denne metode anvendes, bør der korrigeres for ændringer i brugen af udstyr eller apparater.

Data for det endelige forbrug

En bygnings eller et anlægs energiforbrug kan overvåges præcist med henblik på at registrere energiforbruget før og efter indførelsen af en energieffektiviseringsforanstaltning. Vigtige relevante faktorer (f.eks. produktionsproces, særligt udstyr, opvarmningsanlæg) kan måles nøjere.

2.2. Data og metoder, der bygger på skøn

Data, der anslås ved anvendelse af enkel teknik: ingen inspektion

Beregning af data, der anslås ved anvendelse af enkel teknik uden inspektion på stedet, er den mest anvendte metode til at indhente data til måling af skønnede energibesparelser. Data kan anslås ved brug af enkle tekniske principper uden brug af data fra stedet, men på grundlag af skøn, der bygger på udstyrsspecifikationer, ydeevneegenskaber, driftsprofiler for gennemførte foranstaltninger og statistik osv.

Data, der anslås ved anvendelse af avanceret teknik: inspektion

Energidata kan beregnes på grundlag af oplysninger, som en ekstern ekspert har fundet frem til under et syn eller en anden type inspektion af et eller flere udvalgte steder. På dette grundlag kan der udvikles mere avancerede algoritmer/simuleringsmodeller, der kan anvendes på flere genstandsområder (f.eks. bygninger, anlæg eller køretøjer). Denne målemetode kan ofte anvendes til supplerende og justering af data, der anslås ved anvendelse af enkel teknik.

3. Håndtering af usikkerhed

Alle de metoder, der er anført i punkt 2, kan medføre en vis grad af usikkerhed. Usikkerheden kan stamme fra ⁽¹⁾:

- a) instrumentfejl: Disse fejl opstår typisk på grund af fejl i de specifikationer, der oplyses fra fabrikantens side

⁽¹⁾ En model for etablering af et niveau for kvantificerbar usikkerhed, der bygger på disse tre fejl, er anført i tillæg B til den internationale protokol for ydeevnemåling og -verifikation (International Performance Measurement & Verification Protocol (IPMVP)).

- b) modelfejl: Der er typisk tale om fejl i den model, der benyttes til at vurdere parametre for de indsamlede data
- c) prøvetagningsfejl: Her er der typisk tale om fejl, der skyldes, at en observation kun er gennemført for en stikprøve af enheder og ikke for alle de pågældende enheder.

Usikkerhed kan desuden skyldes planlagte eller uplanlagte antagelser; de opstår som regel i forbindelse med skøn, prognoser og/eller anvendelse af tekniske data. Forekomsten af fejl hænger endvidere sammen med det valgte system for dataindsamling, jf. punkt 2.1 og 2.2. Det tilrådes at specificere usikkerheden nærmere.

Medlemsstaterne kan vælge at benytte en metode med kvantificeret usikkerhed, når de aflægger rapport om de mål, der er opstillet i dette direktiv. Kvantificeret usikkerhed skal så udtrykkes på en statistisk meningsfuld måde med opgivelse af både nøjagtighed og pålidelighedsgrad. For eksempel: »Den kvantificerbare fejlmargen er $\pm 20\%$ med et konfidensniveau på 90% .«

Benyttes metoden med kvantificeret usikkerhed, skal medlemsstaterne også tage hensyn til det forhold, at den acceptable grad af usikkerhed i beregningen af energibesparelserne er en funktion af spareomfanget og omkostningseffektiviteten ved faldende usikkerhed.

4. Harmoniseret levetid for energieffektiviseringsforanstaltninger i bottom-up-beregninger

Nogle energieffektiviseringsforanstaltninger varer i årtier, medens andre foranstaltninger ikke varer så længe. Nedenstående liste opregner en række eksempler på den gennemsnitlige levetid for energieffektiviseringsforanstaltninger:

Loftsisolering i private boliger	30 år
Hulmursisolering i private boliger	40 år
Ruder, mærket E til C (i m^2)	20 år
Kedler, mærket B til A	15 år
Varmekontrol — forbedring i forbindelse med udskiftning af kedel	15 år
Kompakt-lysstofrør — detailhandel	16 år

Kilde: Energy Efficiency Commitment 2005-2008, UK

For at sikre, at alle medlemsstater anfører samme levetid for de samme foranstaltninger, vil disse blive harmoniseret på europæisk plan. Kommissionen vil med bistand fra det ved artikel 16 nedsatte udvalg erstatte ovennævnte liste med en godkendt foreløbig liste med den gennemsnitlige levetid for forskellige energieffektiviseringsforanstaltninger senest den 17. november 2006.

5. Hensyntagen til multiplikatoreffekten af energibesparelser og undgåelse af, at blandede top-down- og bottom-up-beregningsmetoder medregnes to gange

Gennemførelse af en energieffektiviseringsforanstaltning, f.eks. isolering af varmtvandsbeholder og varmtvandsrør i en bygning, eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, kan medføre fremtidige multiplikatoreffekter på markedet, således at forstå, at markedet automatisk vil gennemføre en foranstaltning uden yderligere indblanding fra myndigheder eller organisationer, jf. artikel 4, stk. 4, eller nogen privat udbyder af energitjenester. En foranstaltning med multiplikatorpotentiale vil i de fleste tilfælde være mere omkostningseffektiv end foranstaltninger, der skal gentages regelmæssigt. Medlemsstaterne vurderer sådanne foranstaltningers energibesparelsepotentiale, herunder deres multiplikatoreffekter, og kontrollerer den samlede virkning i en efterfølgende evaluering under anvendelse af indikatorer, hvor dette er relevant.

Ved evaluering af horisontale foranstaltninger kan energieffektiviseringsindikatorer tages i betragtning, hvis deres skitserede tendens, som også ville have vist sig uden horisontale foranstaltninger, kan bestemmes. Dobbelttællinger af besparelser gennem målrettede energieffektiviseringsprogrammer, energitjenester og andre

politikinstrumenter skal dog i videst muligt omfang kunne undgås. Dette gælder især for energi- eller CO₂-afgifter og informationskampagner.

Der korrigeres for energibesparelser, der medregnes to gange. Der tilskyndes til anvendelse af matricer, hvormed foranstaltningernes virkninger kan ses under ét.

Der tages ikke hensyn til potentielle energibesparelser, der fremkommer efter målperioden, når medlemsstaterne aflægger rapport om det overordnede mål, jf. artikel 4. Der bør under alle omstændigheder tilskyndes til foranstaltninger, der fremmer langsigtede markedsvirkninger, og der bør tages hensyn til foranstaltninger, som allerede har resulteret i multiplikatoreffekter med hensyn til energibesparelse, når der aflægges rapport om målene i artikel 4, forudsat at disse kan måles og kontrolleres under anvendelse af retningslinjerne i dette bilag.

6. Kontrol af energibesparelserne

Hvis det anses for omkostningseffektivt og nødvendigt, skal de energibesparelser, der opnås ved specifikke energitjenester eller andre energieffektiviseringsforanstaltninger, kontrolleres af en tredjepart. Det kan gøres af uafhængige konsulenter, energitjenesteselskaber eller andre markedsaktører. De relevante myndigheder eller organisationer i medlemsstaterne, jf. artikel 4, stk. 4, kan udstede yderligere instrukser på dette område.

Kilder: A European Ex-post Evaluation Guidebook for DSM and EE Service Programmes; IEA, databasen INDEEP; IPMVP, bind 1 (versionen fra marts 2002).

BILAG V

Vejledende liste over energiomdannelsesmarkeder og -undermarkeder, hvor der kan opstilles referenceværdier

1. Markedet for husholdningsapparater/informationsteknologi og belysning:
 - 1.1. Køkkenapparater (hvidevarer)
 - 1.2. Underholdnings- og informationsteknologi
 - 1.3. Belysning
 2. Markedet for fyringsteknologi til boliger:
 - 2.1. Opvarmning
 - 2.2. Varmtvandsforsyning
 - 2.3. Aircondition
 - 2.4. Ventilation
 - 2.5. Varmeisolering
 - 2.6. Vinduer
 3. Markedet for industriovne
 4. Markedet for motorkraft i industrien
 5. Markedet for offentlige institutioner:
 - 5.1. Skoler/offentlig forvaltning
 - 5.2. Hospitaler
 - 5.3. Svømmebassiner
 - 5.4. Gadebelysning
 6. Markedet for transporttjenester.
-

BILAG VI

Liste over energieffektiviseringsforanstaltninger, der skal tages højde for ved offentlige indkøb

Med forbehold af national og Fællesskabets lovgivning om offentlige indkøb sikrer medlemsstaterne, at den offentlige sektor opfylder mindst to krav fra følgende liste i forbindelse med den offentlige sektors rolle som forbillede, jf. artikel 5:

- a) krav om, at der anvendes finansieringsinstrumenter til energibesparelser, herunder kontrakter om energiydelser, der fastsætter, at der skal leveres målbare og forud fastsatte energibesparelser (også i tilfælde, hvor offentlige forvaltninger har outsourcet ansvarsområder)
 - b) krav om indkøb af udstyr og køretøjer på grundlag af lister med specifikationer for energieffektive produkter inden for forskellige kategorier af udstyr og køretøjer, som skal udarbejdes af myndighederne eller organisationerne i den offentlige sektor, jf. artikel 4, stk. 4, idet der, når det er relevant, benyttes analyser af minimerede livscyklusomkostninger eller tilsvarende metoder til at sikre omkostningseffektiviteten
 - c) krav om indkøb af produkter med effektivt energiforbrug i alle tilstande, herunder standby, idet der, når det er relevant, benyttes analyser af minimerede livscyklusomkostninger eller tilsvarende metoder til at sikre omkostningseffektiviteten
 - d) krav om at erstatte eller opgradere eksisterende udstyr og køretøjer med det udstyr, der er anført i litra b) og c)
 - e) krav om at gøre brug af energisyn og gennemføre de deraf følgende omkostningseffektive anbefalinger
 - f) krav om at købe eller leje energieffektive bygninger eller dele deraf eller krav om at erstatte eller opgradere købte eller lejede bygninger eller dele deraf for at gøre dem mere energieffektive.
-